

Ζηλώσωμεν τῶν Θεοφόρων Πατέρων, τὴν ὑπομονὴν, τὴν ταπεινότητα, τὴν πίστιν. (Ἁγ. Γρηγ. Παλαμάς).

Χαίρε θεοτόκε, ἡ ἐχχυτέρα τῶν ἐχχυόντων τῷ θεῷ.

Τὰ Σεραφείμ ἴδανται κύκλῳ τοῦ θεοῦ - καθὼς λέγει ὁ προφ. Ἡβαΐαις - ἡ θεοτόκος, γράφει ὁ Δαυΐδ, παρέβη ἐκ δεξιῶν τῷ θεῷ. Βλέπετε τὴν διαφοράν τῆς βλάβειος; Ὅπου κάθεται ὁ βασιλεὺς, ἐκεῖ ὁ θρόνος τῷ θεῷ. Περὶ αὐτῆς, λέγει ὁ ἱερεὺς: «Εὐλογημένη ἡ δόξα κυρίου ἀπὸ τῶν οὐρανῶν».

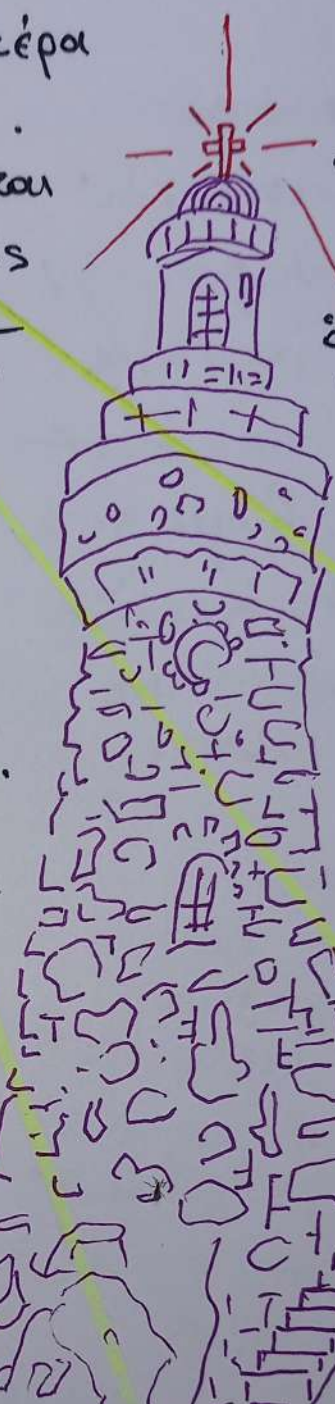
Ὁ ἀγαπῶν τὸν θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὴν θεοτόκον!

Πᾶσα ἀποκάλυψις θείων φωστῆριων, ἀχώρητος χωρὶς τῆς

ἁγίας παρθένου Μαρίας.

Χορηγεῖ-δωρίζει εἰς τὸν καθέαν χριστιανόν, ἀναλόγως πρὸς τὴν καθαρότητα αὐτοῦ.

Δι' αὐτῆς μετέχον ὅσοι μετέχον θεοῦ.

Διὰ τῆς θεοτόκου φέρονται εἰς τὴν χώραν τῷ ἀχωρητῷ, ὅσοι γυναιζὸν τὸν θεόν. καὶ αὐτὴν δαΐμονίου (μετὰ τὸν θεόν), ὅσοι τὸν θεὸν ὑμνοῦν. Αὕτη τῶν προαίτια καὶ τῶν μετ' αὐτὴν προβάτις

κ' τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν πρόσενος τῶν ἀποστόλων ἀρχῆς,

μαρτύρων ἑβραίων, ἐπὶ τῆς ἁγίας, ἡ τερπνότης τῶν οὐρανίων, πληθὺν κ' ἰσαπαν τῶς ἀγαθῶν, τελειώσιν παντὸς ἀγαθοῦ.

[Ἁγ. Γρηγ. Παλαμάς P.G.: 151, 469]

Ἁγ. Γρηγ. Παλαμάς P.G.: 151, 469